

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

42. Discedit Ratisbonâ Widenbrückio Legato. Qualis ille.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1653.

*Eo fine
indicit
Comi-
tia.*

bitoribus repetere executione, uti vocant, paratâ. Omnibus tandem Ratisbonæ in id consentientibus, Monasterium Comitibus indicit, ut in commune conferant Ordines Diœcesani, quæ nunc faciliore ac celeriore viâ æs corrogari possit abituris Suionibus succedendum. Et hi quidem numero satis frequente congregati, tametsi sollicitè consultabant indies, avertis tamen per dissensiones animis tantisper conventum interrompere coacti sunt, & Principis reditum præstolari.

42.

*Disce-
dit Ra-
tisbo-
nâ.*

Quare *Christophorus Bernardus* discessum Ratisbonæ maturabat. Cumq; jam antea præmisisset *Merveltiũ* Cancellarium & *Henricum Bisschopingium*, Jurisconsultum ac Consiliarium, qui cum *Matthiâ Smisingio* Canonico Monasteriensi Circularibus Westphaliæ Comitibus *Essendiæ* præessent: Ipse Nonis Decemb. Imperatori & Augustæ, postridiè Regi *Ferdinando* valedicit. Biduò post salutatos Electores ac Principes adhuc præsentibus, apparato magnificè convivio, liberaliter omnes excipit, atque ita undecimo ipsius mensis die Ratisbonâ excedit, relicto *Bernardo Wiedenbruckio* qui in Collegio Principum vices suas obiret Legato.

*Relicto
Wie-
dēbru-
ckio
Legato.*

Cujus viri virtutes, quod mihi fuerit semper, ceu *Pilades Orestis*, è memoriâ nullo unquam tempore excident. Et quoniam non hac tantum, sed plurimis aliis, ac difficillimis Legationibus, functionibusq; clarior postea evasit, artes ejus & primævam vitam juvat hîc paucis agnoscere. Pater illi fuit ejusdem nominis Pro-

Can-

Cancellarius Paderbornensis, primariae Doctrinae vir, ac Juris-consultorum omnium istis locis facile primipilus. Vestigia parētis pro ætate jam tum exprimebat Bernardus Adolefcēs, cœpitq; ingeniū elucescere, cum liberalibus disciplinis erudiretur; sive enim operam daret Grammaticorū aut Rhetorum præceptis, sive placitis Philosophorum, seu Justiniani legibus, præreptam omnibus palmā solus ipse reportabat. Memoria tam felici erat, ut idem ipsi propè fuerit legere ac observare. Imbutū jam scientiis oblatae mox dignitates primū aliò, deindè Treviros evocârunt, ubi ortā *Philippum Christophorum* Archi-Episcopum inter & Metropolitanum Collegium controversiâ, captoq; ab Hispanis Electore, Viennamque traducto, in consiliorum administrationem adscitus, nutantibus licet cæteris, immotâ semper fide à Cæsare & Eiusdem parte stetit. Sed regresso à captivitate Septemviro, vetereq; odio in Canonicos ac Ministros recrudescente, fatiùs habuit mutare sedem, quam inter eam Principis aversionem diutiore servitio molestari. Postulatus igitur Urbis Monasteriensis Orator, tantâ omnium satisfactione eo munere defunctus est, ut cum ad capescendam, demortuo parente, Pro-Cancellarij dignitatem invitaret Princeps Paderbornensis, abiturienti sponderent ultrò, quod nulli retrò hætenus acciderat, non modicum, si maneret, salarij augmentum. At *Christophorus Bernardus*, quidquid Trivirensis Coadjutor & Paderbornensis Præsul magnarum spe dignita-

1653.

gnitatum allicerent, tractum fortiùs virum in consiliorum, curarumque partem adscivit. Et certè usui fuit egregia viri virtus in iis, quæ novum illicò Principem excepere, negotiis. Ad ardua quæque adhibitus, & ut erat expedito à naturâ & arte ingenio facilis, in arcanis semper congressibus, in rerum tractationibus, in Legationibus plurimis, Principi, Patriæ & Imperio fidelem, impigramque operam domi, forisque luculenter comprobavit. Quem & aliàs *Leopoldus* Imperator excellentissimas ob virtutes & celebrato amplo diplomate tam illius, quam Parentis merita, nobilitate ad omnes posteros transeunte decoravit, aut veriùs in parente decoratum confirmavit.

40.

Torckius

Roma

de statu

Diæce

sano

refert.

Sed *Wiedenbruckio* Ratisbonæ rebus Germanicis occupato, *Torckius* Canonicus Monasterientis, quem Princeps hac æstate Romam ablegaverat, ut pro solitâ Episcoporum obligatione de statu Diæcesano Pontifici referret, hoc munere per eos dies in Urbeungebatur. Quanti verò Romæ jam tum æstimatus fuerit *Christophorus Bernardus*, testes sunt hæc litteræ, quas è coetu Cardinalium ad ipsam pertulerunt Ratisbonâ vix digressum.

Reverendissime Domine, uti Frater.

Accedens ad Apostolicam Sedem Canonicus istius Cathedralis Ecclesie, ad visitanda sacra Beatorum Apostolorum limina ab Amplitudine Tuâ specialiter ablegatus, hoc munus nuper eius nomine reverenter obivit, & statum Ecclesie Monasteriensis retulit Eminentissimis Patribus Sacri Concilij Tridentini